

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 22 d'abril de 2005 • Núm. 481 • Any X • 0.75 Euros

POLÍTICA (govern): 5.800 euros l'alcalde i quatre regidors amb dedicació parcial.

**Jornada crespellera
al Centre Geriàtric**

**Dos benicarlandos
intentaran fer el
cim de l'Everest**

481

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

Novament la població no ha sabut mantindre el llistó i perd activitats per la manca d'infraestructures

EL TEMA

La població andalusa de Granada incorporarà als seus atractius la Trobada Solar que fins ara acollia la nostra població

MEDI AMBIENT

Pere Bausà finalitza l'anàlisi dels riscos que pateix el Planeta i les persones que hi vivim

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

El Juvenil del Benicarló i l'Indret perden contra el Vila-real i l'Altea respectivament

Adéu, Trobada

La Trobada Solar se'n va de la nostra població perquè necessitava espai per poder créixer i la nostra ciutat no ha pogut oferir-lo. Amb pena compartida - de l'organització i dels benicarlantos i gent de la comarca que creiem que un món més nèt és possible- la Trobada Solar se'n va a Granada on disposarà de tot un recinte tecnològic on lluir-se, amb més espai i -segurament- suport institucional.

Son diversos els esdeveniments que ara mateix ens venen al cap que han marxat de

Benicarló per manca del suport econòmic i, per no disposar la ciutat d'infraestructures més adequades a les necessitats i realitat de cada moment. Ens sap molt greu quan recordem els artilugis, les plaques solars, els cotxets en moviment, els carregadors de mòbil, la pizza o els bunyols cuinats amb energia del sol i el simpàtic logotip. En el millor dels casos enguany la Trobada la podrem veure per televisió des de casa. Fins sempre i molta sort Trobada!.

CARXOFA: torrada i amb un bon rajolí d'oli, per l'herència cultural que ens va deixar l'exregidor Flos amb l'opera bufa, "La serva patrona" que es va fer a l'auditori. No tot havia de ser roïn.

PANISSOLA: rasposa i enganxosa, per als qui tenen intenció de construir un gran teatre-auditori. Després de vore la gent que va, a la carxofa de dalt (s'estava en família), semblarà que deu ser... per a les presentacions falleres. Qüestió de seny.

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies, comunicats i opinions abans de dimecres a:
laveudebenicarlo@eresmas.com

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Benicarló perd la Trobada Solar

L'organització va haver de triar entre Benicarló o el Parc Tecnològic de Granada, que ofería més possibilitats a la Trobada

text REDACCIÓ

Benicarló ha perdut la Trobada Solar. Just l'any que l'esdeveniment compleix deu anys. Els organitzadors de la trobada han decidit traslladar la seu al Parc de les Ciències de Granada. La notícia topa frontalment amb la informació que es coneixia aquesta passada setmana: la utilització de panells solars a les comarques de Castelló durant el passat any 2004 es va multiplicar per cinc, segons les dades de l'Agència Valenciana de l'Energia (Aven), ja que es van instal·lar un total de 1.100 metres quadrats de panells solars en comarques, mentre que en 2003 es van instal·lar 213 metres quadrat. A nivell institucional, existeix un afany desmesurat en la difusió d'aquest tipus de dades, però no es publiciten els mecanismes per a assolir les subvencions. I mentre, la Trobada Solar només ha assolit el suport institucional, al llarg dels nou anys que ha vingut celebrant-se, de l'ajuntament de Benicarló. I tampoc ha estat tot el necessari i suficient que necessitava un esdeveniment d'aquestes característiques.

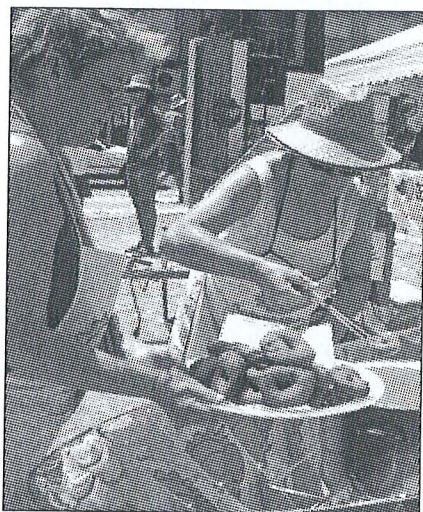
LA TROBADA SOLAR SE'N VA DE BENICARLÓ

La Trobada Solar va néixer en 1996 impulsat per l'Associació d'Estudis Geobiològics-GEA-amb la intenció que fos un acte per a celebrar el Dia del Sol (21 de juny) i amb una idea inspirada en els Sun Fairs nord-americans en els quals es combinen ponències d'experts, tallers pràctics per a afeccionats, exhibicions de tecnologia renovable i apropiada per a tots els públics. Benicarló es va convertir, des del primer any d'e-

xistència, en la seu de la cita anual de la Trobada Solar.

En l'edició del 2004 es va fer evident la necessitat de buscar un espai amb més possibilitats. "La dinàmica de la pròpia trobada ha afavorit el seu creixement i l'any passat ja es va arribar als límits", expliquen des de la Fundació Terra, organitzadora de l'esdeveni-

ment. "Determinats esdeveniments no es podien celebrar en el pati d'una escola i molta gent que volia venir, no podia fer-lo per les limitacions de l'espai amb el qual contàvem a Benicarló", asseguren. L'organització, a més, tenia

interès, fa temps, que la trobada estigués lligada a un espai tecnològic "i encara que l'excalde Mundo ens va dir fa dos anys que es construiria, el projecte es va quedar en no-res".

Els organitzadors de l'esdeveniment es van trobar, l'any passat, davant la difícil decisió de triar "entre quedar-nos a Benicarló, un lloc que ens ha acollit sempre de bon cor o anar-nos-en a Granada, on el Parc Tecnològic ofería més possibilitats a la Trobada". Els artífexs de la trobada asseguren que "ens anem de Benicarló amb un profund agraïment i amb la certesa que l'evolució no s'hagués pogut fer sense aquesta ciutat". No obstant això, el consistori no s'ha volgut fer càrrec de la difusió de la notícia. Des de la Fundació Terra es van posar en contacte amb l'excalde Mundo amb la intenció de convocar una roda de premsa i explicar els motius del canvi de seu. A més, es pretenia agrair públicament a la ciutadania el suport que al llarg de nou anys ha prestat a la Trobada. "Ens va dir que ja ens diria alguna cosa", asseguren des de Terra, que han conegut per aquesta redacció la moció de censura i el canvi d'ajuntament en la ciutat. En aquest sen-

Perdem la Trobada Solar

ve de la pàgina anterior

tit, mantenen que "li ho comunicarem al nou alcalde, perquè no volem anar-nos per la porta del darrera d'una ciutat que ha estat entranyable per a nosaltres".

LA FILOSOFIA DE LA TROBADA SOLAR

Benicarló no va ser una elecció, purament casual, només per la proximitat territorial dels seus impulsors en l'elecció com seu de la primera trobada solar. En realitat, és la població que compta amb un dels majors ràtio d'associacions culturals per habitant. Una d'elles, Alambor ha acompanyat a la Trobada Solar des dels seus inicis. Ràpidament, la Trobada Solar va afermar el seu model i va arribar a un important ressò tant nacional com internacional, especialment, gràcies al suport de Solar Cookers International i per convertir-se en un espai de referència per a la difusió de la tecnologia de la cocció solar en el nostre país. La presentació ja en la segona edi-

ció de les cuines parabòliques SK del Dr. Dieter Seifert va causar una profunda impressió en tots els participants. La introducció més tard del que avui són les més eficients cuines solars es deu en part a la Trobada Solar.

Aquest esdeveniment es va caracteritzar per l'ànim de reunir a totes les persones, empreses, entitats i organitzacions que estan treballant o estan interessades en el camp de les energies renovables, amb l'objectiu, al mateix temps, de ser un espai per al suport mutu, per a conjuminar esforços a difondre les energies netes i promocionar-les fins que siguin accessibles al públic en general. La Trobada Solar ha fomentat el coneixement popular per a estimular als sectors que poden influir en el seu desenvolupament real.

El nou escenari de la Trobada Solar serà el recinte del museu de divulgació científica del Parc de les Ciències a Granada. Aquest equipament compta amb 30.000 m2 d'espai expositiu dedicat a la ciència i la

tècnica. En l'any 2002 va incorporar en la seva col·lecció la cuina solar parabòlica KSOL sent el segon museu del món amb aquesta peça tecnològica que simbolitza l'eficiència de l'energia solar i constitueix un símbol energètic i cultural per a frenar la desforestació mundial. El relleu per a celebrar la desena edició de la Trobada Solar ho assumeixen el propi Parc de les Ciències de Granada i la Fundació Terra. L'esperit de la Trobada Solar serà el mateix que el dels seus inicis i conjuminarà, el debat, amb unes jornades sobre la cuina solar en el món i sobre els avanços en la nomenada Economia Solar.

Les exhibicions tecnològiques, i la genuïna i reconeguda mostra de cuines i enginys solars, es realitzaran en un espai de més de 2000 m2 i, des d'un perfil imminentment educatiu, s'oferirà als assistents tallers de formació per a iniciar-se en les tecnologies de les energies renovables, que permetran una oferta de participació mai aconseguida fins ara.

Comença a treballar el nou equip de govern Psoe-Bloc

► El nou equip de govern de Benicarló ja té llistos els pressupostos del 2.005, que augmenten el capítol d'inversions en dos milions i mig d'euros respecte a l'any passat. Diverses són les obres que s'han inclòs en estos nous pressupostos, i que l'equip de govern considera com prioritàries per a la ciutat. En total, seran aproximadament 15 els milions d'euros que es destinaran a este apartat dels comptes municipals, en el quals s'han inclòs l'ampliació del Ródenas, l'abocador d'escombriaires o l'enllumenament dels accessos nord i sud des de la N340. D'altra part, Escuder ha assenyalat que es destinen 866.000 euros per la construcció del nou col·lector Marqués de Benicarló-Passeig Marítim. La pavimentació del cementiri, i il·luminació i pavimentació de la carretera de la Mar Xica son altres de les inversions del pressupost del 2.005. A més, l'equip

de govern farà efectiu el compromís de l'ex-alcalde Mundo i concedirà una subvenció a la Casa d'Andalusia per a cobrir l'ermita del Rocío. D'altra banda, el Benicarló FS rebra 18.000 euros per a jugar els play-off de la divisió d'honor. Escuder anunciava també una operació de tresoreria que s'ha vist obligat a ordenar "per cobrir els sous de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats, ja que la subvenció del 40% de Conselleria corresponent al 2004, encara no ha arribat". Els nous pressupostos estan en mans dels serveis tècnics del consistori, que hauran de fixar la data de celebració del Ple extraordinari.

EL BARRANQUET

L'alcalde de Benicarló ha denunciat que l'expropiació dels terrenys necessaris per a l'ampliació del pont del Barranquet no s'ha fet efectiva i

que esta podria ser una de les causes de la paralització de les obres. Fa quasi dos mesos que les màquines encarregades de desenvolupar els treballs d'ampliació del pont han deixat de fer el seu treball i han desaparegut del lloc. En este sentit, Escuder ha anunciat que es dirigiran a conselleria per a conèixer "la temporalització dels treballs, perquè l'obra està adjudicada". El primer edil de Benicarló assegura que desconeix els motius de la paralització de les obres i ha dit que "si hem de ser nosaltres els que fem efectiva l'expropiació, ningú ens ha dit res". No obstant, La Veu ha pogut saber que és molt probable que la causa de l'aturada dels treballs siga l'existència d'una cable d'una companyia telefònica que creuaria el pont i que ningú hauria tingut en compte a l'hora de redactar el projecte i demanar els oportuns permisos.

La Unió demana suport a la fruita

text REDACCIÓ

La Unió -COAG denuncia l'abús que es dona de la imatge de la fruita en molts productes alimentaris amb una quantitat mínima o inexistent de la mateixa i que pot impulsar els consumidors a substituir la ingesta de fruita fresca al creure que ja aconseguen els seus beneficis. La Unió ha detectat que nombrosos productes utilitzen àmpliament la imatge de la fruita per a promocionar-se, a pesar que el seu contingut en fruita és mínim o molt baix, la qual cosa provoca confusió entre el consumidor. Per a evitar aquestes pràctiques La Unió sol·licita al Ministeri de Sanitat i Consum que modifiqui la normativa que regula quan un producte pot dir que conté fruita fixant una quantitat mínima obligatòria en els mateixos.

D'altra banda, la Unió assenyala que la major part dels iogurts de 125 grams que es venen amb trossos de fruites únicament posseeixen uns 7,4 grams de fruita, en termes generals. També existeixen, per exemple, algunes galetes en l'envàs dels quals apareixen determinats tipus de fruites i després només contenen aromes que es poden fabricar artificialment. Un estudi realitzat pel gabinet, Idees i Projectes, encarregat per Catalunya Qualitat, conclou que la publicitat porta als consumidors a creure que les postres làcties contenen molta més fruita de la que en realitat hi ha. Per exemple, un 52% de la població enquestada pensa que cada iogurt conté un quart de poma i inclús un 10% opina que el seu contingut era el d'una poma sencera. O un 42% dels enquestats considera que el producte idoni per a substituir el con-

sum de fruita són els iogurts amb fruita.

Joan Brusca, secretari general de La Unió, assenyala que "la nostra principal preocupació és que este tipus d'aliments puguin substituir, amb el temps, la ingesta de fruita fresca, amb tot el que significa per als hàbits saludables". Brusca diu que "certes empreses, sobretot les relacionades amb el sector de lactis i postres, s'aprofiten de l'ús de la imatge de la fruita per a donar frescor al producte, però es queda només en això perquè després la fruita, o no apareix o ho fa en quantitats ridícules. Ens espanta que les generacions futures, atretes pel poder de la imatge, substituïsquen la fruita fresca per este tipus de productes que apenes les contenen".

La nòmina d'Escuder: 5.800 €

text NATÀLIA SANZ

El ple de l'ajuntament de Benicarló ha aprovat la nova composició de l'organigrama del consistori i les retribucions que cobraran els nous regidors. En total, segons va assegurar el nou equip de govern, sumen set mil cent euros anuals menys que en el 2.004.

L'alcalde, Enric Escuder, serà l'únic que tindrà dedicació exclusiva i percebrà en brut, incloent la seguretat social, 5.800 euros mensuals. El primer edil ha admès que el sou que percebrà és el resultat de la suma de les nòmines que cobrava com a cap d'estudis del IES Joan Coromines més la que percebia com a regidor a l'ajuntament.

En este sentit, l'exalcalde

Mundo ha criticat el sou del nou alcalde i les seues afirmacions i ha assegurat que "jo cobrava al voltant dels cinc mil euros men-

suals".

A més de la dedicació exclusiva de l'alcalde, quatre regidors tindran dedicació parcial. Són Juan Lores, edil de Governació i Participació Ciutadana i Utiliano Martínez, regidor delegat d'Urbanisme i Esports, que tindran 73 hores de dedicació i per les que percebràn 1.258 euros mensuals.

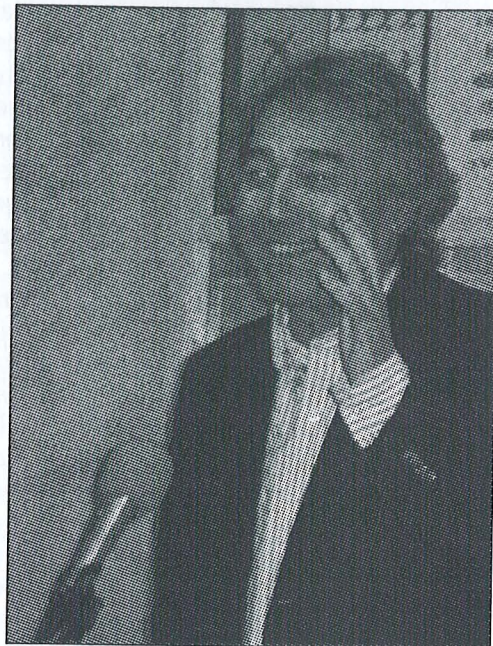
Per la seua banda, Juan Manuel Ferrer, regidor d'Obres i Serveis i Agricultura i Begofia Ayza, edil de Festes, Falles i Joventut, dedicaran al consistori un total de 53 hores. D'altra banda, l'exregidor de Cultura, Francisco Flos, passa a ser el nou portaveu del grup municipal popular, en substitució de Marcelino Domingo.

Sebastià Serrano als divendres literaris

text NATÀLIA SANZ

L'instint de la seducció, de Sebastià Serrano, va ser el llibre que l'associació cultural Alambor va triar per a presentar durant la segona sessió dels Divendres Literaris. Serrano és catedràtic de lingüística General en la Universitat de Barcelona, i a través d'este assaig, ens proposa un viatge fascinant per l'instint més creatiu: la seducció. Un autèntic fenomen que demostra que els actes comunicatius, diferents en homes i dones, responen a unes estratègies clares per

assolir els nostres objectius mes desitjats. Que no sempre són els que creiem. "En realitat quan anem a un lloc de trobada, en realitat el que anem es a la recerca de una mare o un pare per als nostres fills", va afirmar. Autor de diversos estudis sobre semiòtica, lingüística, poesia, filosofia i sobretot, de teoria de la comunicació, està en possessió de la Creu de Sant Jordi i és col·laborador habitual de diversos mitjans de comunicació. El proper divendres, seràn Josep Igual i Ramón París els encarregats de presentar "Arran de mar", d'Alfred Giner Sorolla, recentment desaparegut.

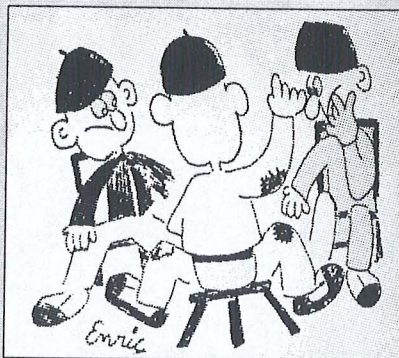

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

1. A la casa dels papes del Vaticà era tradició que, un cop mort el Summe Pontífex, un tropell de gent entrara per arrambar fins i tot amb l'orinal que el pobre home havia deixat sota el llit. El poble engrescat trencava tot el que li barrava el pas i expulsava d'allí la plaga de nebots que el difunt havia nomenat cardenals. Una cosa així sembla haver passat al renovat carrer Pius XII les últimes setmanes: papereres desmuntades, jardineres arrasades... S'han salvat el xiprers i les faroles. Qui en voldria una a casa? Som un poble de bàrbars.

2. El nou alcalde s'ha fet foto de família amb la casa d'Andalusia al complet i els ha promés 18.000 euros per a acabar l'obra que es van deixar sens pagar Camps i Fabra. Això sí, se'ls hauran de repartir amb el futbol sala, buc insígnia de la ciutat. Per cert,

el reciclatge avança entre la població: en el que va d'un abril a un altre els membres de la casa d'Andalusia entenen el valencià. Si més no, a Escuder no li van fer repetir cap paraula.

3. El cap de setmana passat uns tafaners van detectar la presència del nostre batlle al municipal de la Carxofa acompanyat de dos ínclits col·laboradors d'esta casa i pares de família. Era la primera vegada que se'l veia per allí, la qual cosa demostra que l'augment de temperatura del planeta

està alterant els costums de les espècies: abans estos pares de família no anaven al futbol amb l'alcalde.

4. I la vocació de carrer d'Escuder, que li vinga Mundo amb un pa calent!, contrasta amb l'escassa presència de l'altre cèfal del govern bicèfal que tenim. No va presentar-se Guzman a la presentació del llibre de Sebastià Serrano en el marc dels divendres literaris d'Alambor. Allí li tocava estar.

5. Definitivament bufen nous aires a l'Ajuntament. Alguns funcionaris de la casa ho noten perquè se'ls planta el pèl del clatell de tant en tant. Hi ha qui ha començat a parlar d'una presència amenaçadora però no han decidit encara si és l'esperit de la senyora baronessa o la carn del nou regidor de personal. Creix el misteri!

A voltes amb la tradició

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

VICENT USÓ. Les ales enceses. Edicions Proa. Barcelona. 2005

Amb aquesta novel·la Vicent Usó va quedar finalista de la darrera edició del Premi Sant Jordi. La història que se'ns conta transcorre en una petita població marinera, de difícil accés, situada en un lloc indeterminat, durant el segle XVII. Els fets que allí s'esdevingueren ens venen narrats per un romancer ambulat. La novel·la comença presentant-nos alguns dels personatges que habiten el poble, mariners en la seua majoria, que es reuneixen en l'única taverna que hi ha, el Gos Negre, és una nit en què el xaloc bufa de valent i la mar està embravida, tot desaconsella endinsar-se en ella, però el patró major de la confraria i protagonista de la novel·la, Abdó, diu que mai no s'ha suspès la prova de natiació que es fa en honor de Sant Gervasi, patró del poble, i que adjudica al guanyador el millor lloc per a pescar durant l'any següent, això desemboca en una tragèdia.

Posteriorment arriba al poble una companyia de còmics ambulants, amb els quals viatgen dues dones, una vella fetillera, anomenada Berta i Enna, una jove molt bella, a la qual la primera havia rescatat de la mar de petita, i que té amb la mar una relació molt especial. Entre Enna i Abdó sor-

geix una història d'amor. Per impressionar Enna, Abdó decideix anar a pescar el mític Peix de Peixos, que diu la llegenda que aquell que siga capaç de capturar-lo dominarà la mar, en absència d'Abdó uns fets tràgics provocaran la mort de Berta i la fugida d'Enna, quan Abdó torna de la seua aventura inicia un gran viatge a la recerca de la seua estimada, és a partir d'aquest moment on trobem les pàgines més interessants del llibre.

Però darrera d'aquesta història trobem un homenatge a la tradició literària, el començament ens remet al Romanticisme amb aquell paisatge fosc, amb aquella mar indomable que aboca a la tragèdia; Berta amb les seues arts màgiques, ens remet a La Celestina; la mitologia clàssica també és present a través d'Enna que té alguna cosa de sirena, aquells ser mitològics que, meitat dona, meitat peix, amb els seus

cants tornaven bojós els mariners, un altre mite és el d'Icar, que a més dóna títol al llibre, aquest personatge mític, va escapar del laberint en què estava tancat amb unes ales de cera, però desoïnt els consells del seu pare, es va apropar massa al sol i se li van fondre; la lluita contra el Peix de Peixos ens recorda "Moby Dick" de Herman Melville. Finalment farem referència al viatge que empren Abdó a la recerca d'Enna per tot el món, i que ens remet als grans llibres de viatges "L'Odissea" d'Homer, "L'Eneida" de Virgili, "La Divina Comèdia" de Dante, passant per "Tirant lo Blanc" de Joanot Martorell o "El Quijote" de Cervantes.

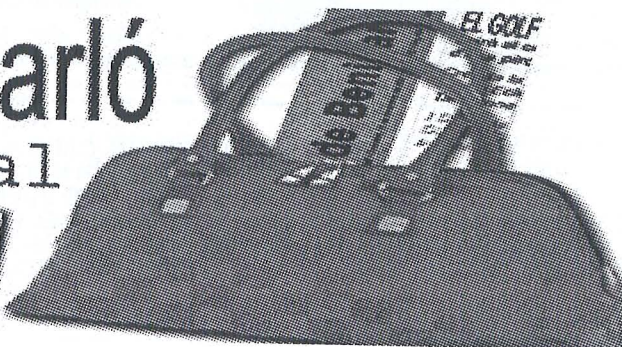
Un aspecte molt destacat del llibre és la creació que es fa del llenguatge, sovint amb un marcat to líric. També és present la influència cinematogràfica com ja hem vist en altres novel·les de l'escriptor de Vila-Real, la descripció de la taverna, de la lluita dels homes contra el mar, o la d'Abdó contra el Peix de Peixos, formen part del nostre imaginari d'espectadors de cinema.

"Les ales enceses" és una novel·la arriscada, com ja ho va ser l'anterior "Crònica de la devastació", una novel·la que va creixent a mesura que ens endinsem en la seua lectura, i que deixa un solatge que ens fa fruit sobretot quan ja la hem acabada de llegir.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

laveu debenicarlo

Carta

Distingida sra. directora de la Veu de Benicarló:

Permeta'm que des d'aquestes línies li diga algunes coses al sr. Robespierre.

El sr. Robespierre, al igual que el sr. Camps, president de la Generalitat, tenen tot el dret a demanar i reclamar el que els parega. Per a això estan els polítics, per a demanar. El que ja no em sembla tan bé que que aquests dos senyors, mentre ha manat els seus, els d'uns a Benicarló i els de l'altre a Madrid, poc se n'han recordat de demanar res.

El sr. Robespierre durant l'any que porta escrivint amb aquest pseudònim i els quasi deu anys que ho fa (l'estil el delata), des de que va sortir la revista que tan bé dirigeix vosté, i tots presidits per la presència del sr. Mundo a l'ajuntament, no havia fet mai un llistat tant llarg.

Sr. Robespierre, el seu problema és patològic. Jo comprenc que vosté pot està ferit en el més profund de la seua ànima pel nou govern de coalició, està clar que aquests que ara manen no són els seus, però jo davant el seu exhaustiu llistat em pregunto: què han fet els seus, els del PP, durant 14 anys per a que es puga fer una llista tan llarga de coses, i la majoria molt importants? Com es pot fer un llistat de coses que cal fer ara mateix?

Això vol dir, benvolgut senyor, que els seus amics,

Mundo i companya, no han fet res en tots aquests anys.

El creia més intel·ligent, sr. Robespierre. Vosté s'està tirant pedres al propi terrat. Vosté està demanant als altres el que no han fet els seus amics en lustre i mig. Com el sr. Camps. Tots dos són i fan igual. L'única diferència és que vosté no demana el canal de l'Ebre, de segur que en això no ha pensat però ho pot afegir a la propera llistat: agua para todos.

Està clar que el nou alcalde i regidors tenen molta faena, el seu llistat és ben cert, el que no pot fer és demanar als nouvinguts el que vostés no han fet en 14 anys. Això no vol dir que d'ací a 90 dies qui s'ençegava donant panissoles al sr. Flos, abans a Marçalet i PPXimo, tinga que canviar de diana.

No s'ha parat a pensar, sr. Robespierre, que Benicarló no podia esperar dos anys més. Tinga-ho ben clar, bon senyor, si els del PSOE i el Bloc no s'entenen, el futur del meu poble el veig molt negre, tan negre com l'ha deixat el seu amic Jaime Mundo.

Gràcies per permetre'm manifestar la meua opinió i reba una cordial salutació de

Rousseau

Com ell fa, signo amb un pseudònim molt proper a ell.

Breus esports

El diumenge passat a les Pistes d'atletisme de Benicarló es va fer el Vè Torneig interclubs de promoció amb l'assistència de 7 clubs (C.A. Guadassuar, E.A. Morella, Sel. Castello, C.A. Els Sitges, Sel. Andorra, C.E Vinaròs, Carrefour Lleida) que van competir amb el Baix Maestrat, amfitrió i organitzador de la trobada. Amb una altíssima participació tan d'atletes, 250 com de públic assistent, es van poder organitzar 42 proves.

A destacar la boníssima actua-

ció dels atletes del Baix Maestrat, guanyant el Torneig amb 245'5 punts i a més a més aconseguint primers llocs en nombroses proves. Per atletes destacar Fiorella Chiappe, Javi Giner, Cristina Ferrando, Anna Prats, Jorge Esbrí, Iván Montero, Cristina Beltrán, Ana Delshorts, Adrià Badí i Fran Sastre que van resultar els guanyadors en les proves en que van participar.

BENICARLÓ FS

Matemàticament, el Benicarló

ja està en els play-off. I el pavelló sencer va vibrar amb el seu equip.

Indescriptible l'ambient que va crear una afecció totalment bolcada durant tota la trobada i això que només li marquem tres gols al Torrejón. La lluita va ser constant durant tot el encontre entre els dos equips, ja que els madrilenys necessitaven tant com nosaltres la victòria. Però al final, aconseguim imposar-nos en un competidíssim partit, en que els porters d'ambdós equips i l'afecció, que va omplir el pavelló municipal, van ser els principals protagonistes.

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95

Casal Municipal

12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18

FAX: 964.47.56.98

laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
CUC, XAVIER BU
MUSSOL, CARLE
JOSEP V. TAUS, T
SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Jornada 'crespellera' al geriàtric

text NATÀLIA SANZ

El Centre Geriàtric de Benicarló va celebrar dijous a la vesprada una festa molt particular. Els residents es van assentar a la taula per a degustar crespells, que van ser elaborats segons la recepta que va facilitar Joaquina, que, amb 94 anys, encara la recorda. Els crespells és el full de la borraina, a la que cal llevar-li les tiges dures del tronc. En l'arrebossat es troba el secret d'un bon crespell.

Joaquina el prepara "amb dos ous, que no quede ni espèss ni lleuger", explica. La degustació era una de les activitats del taller de cuina en què els residents estan participant. Receptes d'antany, que encara conserven en la seua memòria, estan sent recopilades perquè continuen pervivint

durant molt més temps. El taller, a més de permetre que les receptes no es perden, té una sèrie de beneficis per als residents. "D'aquesta forma els fem llegir i escriure, i aconseguim que mantinguem la memòria desperta", explica Begoña Aparicio, animadora sociocultural del Geriàtric. "A més a més, amb activitats d'aquest tipus, se senten importants

i vàlids". Les activitats es van completar amb una mostra dels treballs que realitzen els residents en els diferents tallers que el centre desenvolupa.

Pots decoratius elaborats amb pots de farinetes, disfresses, instruments musicals i dibuixos, molts dibuixos, que permeten a este grup de persones mantindre l'atenció desperta.

Bombers a Nicaragua

text NATÀLIA SANZ

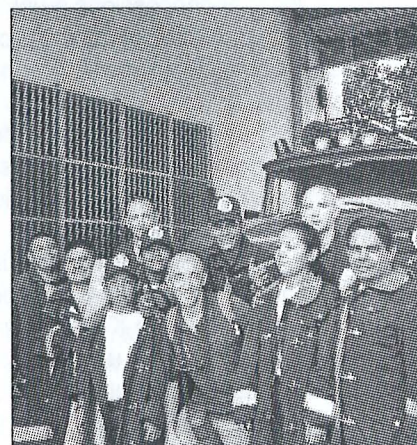
Javier Sanz, bomber del parc Comarcal de Benicarló i membre de Bombers Sense Fronteres, s'ha desplaçat a Nicaragua junt amb tres cooperants més, per a impartir quatre cursos de formació en Salvament en rius, riuades i inundacions.

En cada un dels cursos estan participant, segons notícies que ens arriben de Nicaragua, al voltant de deu bombers. En el país, que compta amb una exuberant naturalesa, és habitual que esta mostre la seua cara més agressiva i tot el seu poder de destrucció.

La cadena de volcans que la creua de nord a sud, provoquen una gran inestabilitat tectònica i és habitual que es produïsquen en el país desastres naturals. En este sentit, els bombers i els seus coneixements sobre salvament es converteixen en la principal arma que té el país per a salvar vides en cas de catàstrofe natural. Els cursos de formació són freqüents a Nicaragua i és habitual que membres de Bombers sense Fronteres es desplacen a Nicaragua a impartir-los.

En el projecte, l'ONG inclou la donació del material necessari per a desenvolupar el curs. Està pre-

visit que la formació als bombers nicaragüencs s'impartisca al llarg de tot el mes d'abril.

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATÀLIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
TOLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La societat del risc global (i 2)

El significat que han donat les diverses cultures als desastres o catàstrofes ha sigut molt diferent. Els pobles primitius i les civilitzacions antigues buscaven en els deus les explicacions per les catàstrofes naturals; vivien sotmesos als "seus desigs". Sovint, fabricaven una explicació mítica o llegenda de l'esdeveniment destructiu per a incorporar-lo a la memòria col·lectiva. L'any 2800 a.C. a la vall del Tigris-Eufrates hi hagué una gran inundació i d'ací va sortir la llegenda del Diluvi, tradició recollida per grecs i hebreus. L'explosió volcànica de l'illa de Santorini a la mar Egea el 1470 a.C. acabà amb la civilització cretenca. L'erupció volcànica inspirà a Hesíode la batalla entre Zeus i els Titans. Creta esdevingué l'Atlàntida a les llegendes egípcies recollides després per Plató. Hi ha també qui relaciona l'esdeveniment de Santorini amb les plagues d'Egipte i l'Èxode bíblic: el cel s'ennegrí, s'omplí de gasos verinosos i la mar s'obrí, possiblement, pel tsunami.

Algunes catàstrofes han afavorit grans canvis socioeconòmics, culturals o filosòfics. La pesta negra contribuï a manera important al pas del sistema feudal medieval al sistema capitalista burgès del Renaixement. Era una malaltia originària del sud-est asiàtic i arribà a Europa seguint les rutes comercials dels genovesos. Aplegà a Itàlia l'any 1347 i, durant els dos anys següents, s'estengué per tot el continent. Estava causada per un virus transmès per la rata negra i les puces. Acabà amb més de vint-i-cinc milions de persones, una de les majors catàstrofes epidèmiques de la història. Hi hagué una manca d'obra barata al camp. Els pagesos abandonaven les terres i marxaven a les ciutats. Els senyors feudals es van veure obligats a realitzar concessions a uns camperols que passaren de serfs o vassalls a llogats o contractats. La pesta accelerà el procés, ja encetat anys enrera, de caiguda del sistema feudal. Tingué també efectes en els terrenys polítics, espiritual i artístic: gran nombre de revoltes i enderrocaments de reis, especial rellevància del diable i de les prediccions apocalíptiques, i la irrupció de l'autoretrat a la pintura.

El dia de Tots els Sants de 1755, Lisboa fou destruïda - 50.000 víctimes, 2000 més a Cadis - per un terratrèmol i el tsunami posterior. El segle XVIII, de les Llums o de la Il·lustració, ve caracteritzat per un gran optimisme. Hi ha una gran confiança en la raó humana i la creença de viure en el millor dels móns possibles. Gottfried Leibniz intentà reconciliar els danys i el dolor produïts per les catàstrofes amb la racionalitat i la bondat del creador. Segons la seva teoria de la Teodicea, l'univers és el resultat harmoniós d'un pla diví; sols la visió limitada dels humans no accepta l'existència d'infermetats i mort com a parts integrants de l'harmonia universal. Commogut per la catàstrofe de Lisboa, Voltaire escrigué en 1756 "El poema sobre el desastre de Lisboa" en el que es preguntava que ¿si Deu

era perfecte i havia creat un món harmoniós, com podia permetre tanta desgràcia indiferent a la culpabilitat o innocència de les víctimes? Voltaire denuncià la incapacitat de la teodicea per entendre món i defensava una religió racionalista, el deisme, front la cristiana. La "Carta sobre la Providència" de Rousseau contestava a Voltaire i pretenia exculpar Deu. Es preguntava, ¿quina responsabilitat tenia Deu en fer cases de 4 i 5 pisos de mala construcció i una ciutat molt densa? Voltaire

escrigué el Cándid (1759) com a resposta. El terratrèmol de Lisboa afavorí el procés de secularització de la societat occidental. En absència de Deu, una catàstrofe és un fenomen del que sols cal esbrinar les seves causes i no el sentit o el perquè.

La modernitat i el desenvolupament tecnocientífic produí la societat industrial. Ja no feia falta Deu ni la Providència per donar-li sentit a les catàstrofes. La Tecnociència ens garantia el control de les catàstrofes. Aquestes eren sotmeses mitjançant la seva concepció com a riscos, el càlcul de probabilitats i l'establiment de mesures predictives i preventives. Però aquest optimisme tecnocientífic no sembla donar una resposta a la complexa societat actual.

La societat posmoderna i hiperindustrialitzada incorpora, consubstancialment, les catàstrofes, és la societat del risc global. Un estudi de Perlow (1984) mostrà com les tecnologies complexes -centrals nuclears, superpetroliers, plantes químiques...- per les seves característiques intrínseques incorporen la inevitabilitat dels accidents, normalitzen la possibilitat de catàstrofes. Segons l'autor, si es vol augmentar la seguretat incrementant la complexitat, puja la probabilitat d'accident.

La sensació de risc col·lectiu permanent és intensificada pels mitjans de comunicació perquè sense informació no hi ha catàstrofes. Cerquen fer el més realista possible la catàstrofe per a l'espectador; sovint es personalitza el dolor amb el cas concret d'una víctima. No es vol fer una anàlisi de les causes dels fenòmens sinó commoure i apel·lar al sentiment de la gent.

Les determinacions dels experts en riscos són posades en dubte contínuament pels grups socials afectats, per altres experts i, sovint, per nous coneixements. Els components de la societat volen participar en la decisió sobre els riscos als que van a estar sotmesos per la tecnologia.

Sociòlegs com Max Weber pronosticaven que la societat industrial acabaria sent regida pels tecnòcrates i la racionalitat. La societat del risc obri noves portes, hi ha alternatives, poden triar unes tecnologies o no. Som tots els membres de la societat els que hem de decidir per on tirem perquè som els que hem de viure sotmesos al risc que aquestes opcions generen.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 480

text EL LECTOR

No puc començar més que donant-li les gràcies pel detall de no dedicar el tema de la setmana als afers de la política local. Perquè, crega-s'ho, n'hi ha un fart. No pots posar cap televisió local, comarcal o fins i tot supracomarcal en què no t'isca Escuder arronsant el bigot, Guzman fent malabarismes sintàctics per explicar què significa que una cosa té prioritats sobre una altra o els regidors de l'oposició desfogant-se i amenaçant amb una lleial però contundent fiscalització de les tasques de govern. Per cert, l'altre dia em van contar un acudit molt dolent i tan mal explicat que no el vaig acabar d'entendre però que acabava - això és segur- dient que alguns regidors del PP volen ressuscitar el desaparegut conjunt de roc and roll galleg "Os Resentidos". Ja li dic que no li vaig acabar de veure la gràcia per enlloc.

Em sembla perfecte que la policia local es dedique amb cos i ànima a controlar els qui circulen pels carrers del poble com si anaren per la carretera reial. Molt bé. La gent només respon a l'estímul que li afecta la butxaca. Tots estem exposats a prendre mal, no cal dir-ho, però l'experiència demostra que cal recordar-nos contínuament com és de seriós això de la conducció. Ara només falta que s'intensifiquen més si cap els controls de jovenelos que porten moto sense casc; sembla que siga opcional això de dur-lo o no. De bona veritat li dic que no me'n puc avindre com no passen més desgràcies...

Seguim amb els titulars contundents: "El Conseller Blasco torna a l'atac", assegura la seua col·laboradora Natàlia Sanz, no sé, com si aquest bon senyor es dedicara a agredir-nos de tant en

tant. Igual sí, no? A propòsit dels titulars, l'altre dia se m'exclamava una alumna del Conservatori perquè vostés havien redactat un altre titular incendiari en què s'assegurava que el "Conservatori, pitjor, impossible"; deia l'alumna que això era una infàmia en tota regla, que allò, si més no, funciona i que paraules com aqueixes poden donar lloc a interpretacions que res tenen a veure amb la realitat. I m'ho explicava a mi, perquè es veu que sap que sóc de les poquetes persones que hi ha al món que llig aquesta revista.

M'ha deixat realment corprès comprovar com ara Robespierre, a més de tallar caps amb la seua esmolada guillotina, es dedica a la crítica literària. No en sap poc aquest home! A més, ara es dedica als jocs de paraules i a la poesia visual. No content de ser el martillo de herejes de La Veu de Benicarló, ara, a més, cada vegada ens obsequia amb més figures retòriques: metàfores, sinèctiques, comparacions, però, sobretot, hipèrboles.

Una senyora Glòria es queixa que les regidores del nostre Ajuntament no acaben de jugar bé el seu rol femení. Igual té raó, no ho sé. Em pregunto, li pregunto a la senyora o senyoreta Glòria, què diu que els falta als homes que han d'aportar les dones? Torne a escriure i especifique una miqueta més, per favor.

Tonyo Fibla, per fi, m'ha fet cas. Ara ja no se'n va pel món a patir i a fer noves coneixences. Ara es queda a patir a casa amb coneixences velles. Perquè aquesta pujada a Morella té un no sé què d'èpic, un caire heroic... Si els feren anar per guanyar-se les garrofes maleirien la humanitat sencera; ja se sap que salsa con gusto pica, pero mortifica.

Per què continuo llegint Pere Bausà? M'ho pregunto totes les

setmanes. Per favor, diga-li que escriga algun dia alguna cosa que em permeta anar-me'n adormir sense remordiments de consciència. Per favor li ho demano.

Per suposat que no he llegit la pàgina que portava per títol "Futbol i espectacle". No m'interessa en absolut res del que s'hi puga dir, he de reconèixer però que m'ha cridat força l'atenció la fotografia. Com a mínim és curiosa. Malgrat que estic segur que no deu tindre res a veure amb el contingut del text. Llàstima de tinta i paper, senyora meua. Tapaners de censura. Im-pres-sionants les fotos. Caps catxos, rostres tristos, mirades melangioses... Com és de dura la vida del polític. Per unes desavinences de no res i quatre promesetes que precisament ara estaven a punt de complir-se, au, a l'oposició. I vostés encara fent sang de tot.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Que el seu cap de redacció i la seua flamant senyora van anar de viatge de noces a Jordània, no ho poso en dubte, però que algú pretenga que m'ho crega per la fotografia que acompanya el text em sembla excessiu. No res, no es veu res. A veure si ara que manen els seus, dic jo que seran els seus per tal i com sempre posen de caldo de gatet els del PP, algú els passa alguna subvenció perduda i poden fer, més que siga, alguna pàgina a color. Ara que, açò seu, senyora Garcia, no té remei, estan condemnats a la pobresa eterna.

Flos i Ferrer intentaran l'Everest

text NATÀLIA SANZ

Dos benicarlandos intentaran coronar l'Everest en la primavera del 2.006. Marc Flos i David Ferrer formaran part de l'expedició de sis muntanyencs que l'any que ve mamprendran l'aventura de coronar un dels vuit mil més famosos del món.

És la primera vegada que "dos benicarlandos intenten pujar a l'Everest", explica David Ferrer. L'anunci es feia durant la presentació del reportatge de l'ascensió al Shishapagma, que l'expedició Terres de l'Ebre va coronar a l'octubre de l'any passat. L'èxit els ha donat forces per a emprendre esta nova expedició "amb molt d'ànim", diu Ferrer.

Els muntanyencs intentaran l'ascensió per la cara nord de l'Everest, en la part tibetana, una

zona molt ventosa i que poc té a veure amb l'expedició de l'any passat. No obstant, per a ells, el problema més important en esta nova aventura és aconseguir subvencions suficients per a sufragar els costos que suposa esta expe-

dició. Els ànims, no obstant, estan alts. Coronar un vuit mil dona forces per a intentar aconseguir nous reptes. Amb tota probabilitat, la nova expedició es presentarà el mes que ve.

Comença la temporada de pesca

text CLUB PESCA EL MERO

El diumenge 17 d'abril va començar la nova temporada de pesca del club de pesca "El Mero", guardat un minut de silenci per la recent defunció del company de pesca Modest Curto.

El concurs va tenir lloc en la costa nord de Benicarlo, des de l'emissari fins a la plaça de bous de Vinaròs, des de la 7.00 fins a les 13.00 amb un total de 52 participants i estant patrocinat per la joieria i rellotgeria Solsona.

El matí es va presentar una mica ventós, encara que es va mantenir bé per a la practica de la pesca, prova d'això va ser que

la majoria de pescadors van obtenir captures. Els deu primers

classificats van quedar de la següent manera:

CL	APELLIDOS	NOMBRE	P.M.	Nº P	PRESTO	TOTAL	PTOS
1	ANO MONTLLAU	CARLOS	1538	15	2808	4344	33
2	VILAROYA COLL	JUAN FCO	306	10	1420	1726	32
3	PRADO VILLALONGA	ANTONIO	398	10	1022	1420	31
4	ALBIOL RICO	MAURICIO	332	5	974	1306	30
5	BURRIEL SALVADOR	JUAN	460	8	776	1238	29
6	BOSCH COLL	MIGUEL	318	8	720	1038	28
7	FIBLA SORLI	ANTONIO	182	13	816	998	27
8	FERRER ROCA	ADRIAN	148	9	848	996	26
9	ALEGRET ESTRANY	JOAQUIN	472	5	518	990	25
10	GARCIA FRASES	CRESCENCIO	330	6	446	776	24

No va poder ser: el juvenil va perdre

text GREGORIO SEGARRA

Benicarló Juvenil, 2 - Vila-real C.F."C", 4.

Alineació Benicarló: Jorge, Emilio (Santi 87'), Víctor González, Terán, Foix, Alex, Fibla (Pío 71'), Víctor Esbrí, Óscar Seva (Jordi 55'), Marcos i Irigaray. El Juvenil va caure contra el Vila-real víctima dels seus propis errors. La línia defensiva, gairebé sempre segura, va triar un mal dia per a començar rebaixes, ja que davant tenia a uns quants espavilats que no perdonen ni una. I malgrat tot, el Juvenil ho va tenir en la mà per dues vegades. Després d'una primera part de molt respecte mutu que va finalitzar amb empat a zero, en la segona els "rojillos" es van avançar en el 58' per mitjà de Marcos que va rematar a plaure un amidat centre de Álex. En el 63' va empatar el Vila-real al rematar un còrner a la vora de l'àrea petita, amb el peu! Marcos va tornar a posar per davant els de López López en el 75' però, immediatament després, un error garrafal de la defensa va propiciar un nou empat. Álex va tenir el 3-2 en la

seva bota després d'una gran jugada personal però va rematar fluix a les mans del porter i en la jugada següent altre error defensiu va propiciar el 2-3 que va caure com un maça a les files benicarlandes. Ja en temps de descompte i amb els locals completament enfonsats, el Vila-real va arrodonir un marcador tan injust com letal per a les aspiracions caduferes.

RESULTATS DEL C.F. BENICARLÓ

L'Infantil i el Cadet tenien un difícil compromís contra el Benicàssim, equip sempre dur de rosegat. Els Infantils, a pesar d'avançar-se per dues vegades en el marcador, no van poder guanyar i van haver de conformar-se amb un empat a dos. El Cadet va guan-

yar per la mínima (1-0) en un partit molt renyit en el qual, malgrat tot, les millors ocasions van ser per als benicarlandos, que haguessin pogut obtenir un resultat més ampli si els seus davanters haguessin afinat més la punteria. L'Aleví "A" i el Benjamí "A" tenien un compromís teòricament fàcil contra els respectius "B" del club. Duel fraticida que va acabar amb sengles golejades a favor dels "A". Amb aquesta victòria, l'Aleví "A" de José Viñes, amplia a set els punts l'avantatge sobre el 2º classificat, el Ciutat de Vinaròs "A", que va punxar en Les Capsaes contra el Torrenostre (4-4). El Prebenjamí, en un entretingut i disputat partit, va empatar a tres contra el Càlig.

L'Indret perd contra l'Altea (24-31)

text C.H.INDRET

Després de la jornada de descans de la setmana passada l'equip de l'Handbol Peníscola, jugant a casa, va rebre als il·licitans del C.H. Altea. Amb les baixes del central Fede Beltran i el pivot David Escura, el partit s'encarava amb l'incertesa d'un conjunt minvant en la direcció del joc però amb la il·lusió de realitzar un bon partit.

Els primers compassos de l'encontre es van caracteritzar per diferències mínimes en el marcador, amb un predomini dels atacs

enfrent de les defenses. El jugador local Conrado Monterde, molt encertat en el llançament exterior, marcava les diferències als primers vuit minuts de joc, ajudant a l'equip a mantindre una mínima avantatge d'un gol.

Els jugadors de l'Altea, poc a poc van començar a ser més efectius, fiant en problemes als peníscolans, desenvolupant un treball ordenat i eficaç, els visitants aconseguiren guanyar la primera meitat amb un 10-16.

A la segona part, la superioritat demostrada per part de l'Altea va

canviar a favor dels locals. La descoordinació que es va donar en certs moments del primer període, va acabar, i el Peníscola va mostrar, llavors, la seua millor cara. La defensa es va consolidar i les diferències es van escurçar, però no suficientment, ja que l'Altea va guanyar finalment el partit.

El pròxim dissabte, el C.H.Indret Peníscola comença la segona volta d'aquesta lliga per la permanència, davant el Quart. Els Valencians vindran amb força per emportar-se el partit, però esperem que la victòria torne a quedar-se a casa.

De tràmit

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Fins i tot quan Cristian Calvet va marcar el segon gol en magnífica vaselina, vaig sentir al meu damunt eixa estranya sensació que em va acompanyar al llarg dels cent vint minuts que vaig estar al Municipal de la Carxofa. Efectivament, només entrar al camp vaig sentir damunt de mi una mena d'ull vigilant que no deixava d'observar-me. Un amic em va dir que això eren imaginacions meues, i que allò que realment em passava era que últimament havia abusat massa de "japsaps-tu-què" i que això havia produït un trasbalsament tan gran al meu cos, que ara es manifestava amb una mena de mania persecutòria. No patisques - em va dir - que això ho curen els metges, t'ho hauries de fer mirar. L'amic pot dir que estic boig, però jo segueixo amb allò que em sembla que vaig vore diumenge passat.

Efectivament, el CDB es va imposar per dos gols a zero al Traiguera, que ocupava i ocupa la darrera posició a la classificació. Si bé la primera part va acabar sense gols (els traiguierins en van fer un, però el jutge de línia va convèncer l'àrbitre de la seua il·legalitat) i amb un joc extremadament avorrit que congelava les manetes del rellotge, la segona part semblava que anava pel mateix camí. Els visitants es van dedicar a no deixar jugar el seu rival amb contínues faltes, incomprendibles pèrdues de temps i incessants protestes a l'equip arbitral per qualsevol cosa. Afortunadament, dos gols del CDB van fer justícia i els tres punts en joc es van quedar a casa.

Va destacar en gran manera l'absència del davanter Cristian Martínez i del defensa Cholo. Però jo em vaig poder assabentar que el primer d'ells se n'havia anat cedit (sí, sí, cedit, de cessió) a un equip

que ha de jugar la promoció d'ascens a la segona be per terres del nostre "exprejidente Zaplana", així ens estalviem un parell de mesos de jornal, perquè enguany ja ho tenim tot fet i els experts apunten que el CDB possiblement no quedarà dels tres primers. Del defensa format i forjat a la pedrera de l'equip de Florentino, més conegut com Cholo, no en vaig treure res de clar. Uns deien que si se n'havia anat, uns altres que si l'havien enviat. Però el que no sé ni puc saber és si en aquestes anades i tornades s'ha quedat alguna cosa a la butxaca d'algú, com ara un mocador o una bosseta de pipes Churruca. En la meua modesta opinió -tan modesta com qualsevol altra- s'han quedat els dos millors, Caballero i De la Fuente.

També m'atreviré amb una primícia mundial. L'altre dia vaig tindre un somni en què veia el futur entrenador del CDB per a la pròxima temporada, vaig entrellucar que responia al nom d'Alberto, però que el cognom no començava precisament per la lletra F.

Aquest diumenge el Benicarló se n'anirà a jugar al camp de la Vall d'Uixó, que si no ha canviat de nom es diu Segarra, com aquell senyor que feia les sabates de l'exèrcit espanyol. Encara que guanyem, no ens mourem del lloc on ens trobem, ja que el nostre perseguidor a la classificació té deu punts menys

que nosaltres i el que ens va davant ens porta en quatre.

LA SENTÈNCIA. La frase escollida per a aquesta minisecció no pot ser reproduïda per la seua duresa i malsonància. En primer lloc, cal ser educat i un gran cavaller, i això és una cosa de la que no tots poden presumir com jo.

LA NOTA. Com sempre, va vindre de la mà del juvenil del "primer club de la provincia", que es va presentar al Municipal de la Carxofa amb més de vint jugadors per enfrontar-se als nostres. Clar, havien de guanyar per consolidar la primera posició. Ells han de quedar primers en tot. Quin fàstic em fan.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. El Ràcing de Josequi Mateu va guanyar el Sant Rafel per 3 a 1, mentre que la Peña Valencianista va perdre al camp de La Jana per 2 a 0. Per cert, també van jugar el San Jorge i el Vinaròs, que van empatar a zero, i algun sector de la canallesca encara diu que era un derbi comarcal. No senyor, l'únic derbi comarcal que hi ha es va jugar fa un parell de setmanes. Els derbis del San Jorge són contra el Traiguera, Xert, Canet, La Jana o Sant Rafel, però mai quan juga contra el Benicarló o el Vinaròs. Que li quede ben clar a algun indo-cumentat.

CNB: natació de nivell

text Club Natació Benicarló

COM PRESSIONA LA PEDRERA

El Club Natació Benicarló es va desplaçar a la veïna ciutat d'Onda per a disputar la VI Jornada de la Lliga G-1 diumenge passat 17 d'abril. L'equip benicarlando, va eixir a l'aigua amb una pedrera de nadadors i nadadores amb moltes ganades per fer-ho bé, i per suposat que ho van aconseguir. L'equip masculí va resoldre la prova per equips amb el 1r i 2 lloc, repetint el primer lloc per equips en les proves femenines. Ja en les proves individuals, Albert Astor, Ferran Marza, Paula Gil i Lucía Piñana, van destacar i van convèncer, copant les primeres posicions en el rànquin. I és que els més "peques" vénen a un ritme molt fort.

200 m lliures femení

5-ESTHER GINER OLIVE, 3:53.38, 13-BALMA FERNANDEZ GELLIDA, 4:51.91, 14-MARIA JOSE DRAGO ALTAMIRA 4:57.97

200 m lliures masculí

4-MARC CALDUCH SANCHO, 3:31.07, 5-MARC OCTAVIO ALBESA, 3:38.53, 6-ADRIAN ADELL PRATS, 3:43.06, 9-PAU PARIS ESTELLER, 3:53.64

400 m lliures femení

2- PAULA GIL JOVANI, 6:23.85, 3-LUCIA PIÑANA DEL PINO, 6:30.40, 6- BLANCA DEL OLMO CERDÀ, 6:42.95, 12-MARINA HERRERO BUENO, 7:13.71, 13- CLAUDIA CAMPOS MEJIAS 7:19.36, 15-MARGARIDA BUENO ALONSO, 7:26.75

400 m lliures masculí

2-ALBERT ASTOR CAPAFONS, 6:31.91, 3-FERRAN MARZA ROCA, 6:48.06, 5-MANUEL MONSERRAT COMES, 6:53.50, 6-CARLOS FUENTE MERINO, 6:55.72, 8- ALBERTO AÑO ROS, 7:06.66, 11-JORDI CURTO PAYA, 7:27.88

4 X 50 m estils femení

2- BENICARLÓ (A), 2:54.93, LUCIA PIÑANA DEL PINO, CLAUDIA CAMPOS MEJIAS, PAULA GIL JOVANI, BLANCA DEL OLMO CERDÀ,

6- BENICARLÓ (B), 3:39.83, MARINA HERRERO BUENO, ROSER LLUCH CALVET ESTHER GINER OLIVE, MARGARIDA BUENO ALONSO

4 X 50 estils masculí

1- BENICARLÓ (A), 3:04.35, FERRAN MARZA ROCA, ALBERTO AÑO ROS, CARLOS FUENTE MERINO, ALBERT ASTOR CAPAFONS

2- BENICARLÓ (B), 3:34.40, MARC CALDUCH SANCHO, ADRIAN ADELL PRATS, MANUEL MONSERRAT COMES, JORDI CURTO PAYÀ

IMPRESSIONANTS

El Club Natació Benicarló es va desplaçar a la veïna ciutat de Vinaròs per a disputar la VI Jornada de la Lliga G-2 dissabte passat 16 d'abril. En la piscina, igual que en l'exterior, un fort vendaval produït això sí per els nostres nadadors y nadadores, que van guanyar en totes les proves femenines tant en individual com per equips, rebent fortes ovacions del públic assistent. Una altra vegada les "sirenes" Susana, Paula i Raquel van realitzar l'impossible, nadant fins als primers llocs. En les proves masculines i ja per equips, una baixa d'última hora va impedir participar a l'equip A, resolt pels equips B i C aconseguint unes merescudes 5a i 6a posicions.

800 m lliures femení

1- SUSANA DEL OLMO CERDÀ, 10:23.00, 2- PAULA SAURA MARTÍNEZ, 10:30.23

800 m lliures masculí

6- JOSE ANTONIO ADELL PRATS, 12:07.93, 10- XAVI GIL JOVANI, 13:14.35, 12- RUBEN VICENTE GILABERT, 13:35.28, 17- VICENT PRATS FELIU, 15:26.12, 19- STEVEN ALLUS SALUDAS, 17:41.61

400 m lliures femení

1- RAQUEL FABREGAT ROIG, 5:35.65, 4- MERITXELL SOSPEDRA SENAR, 5:47.50, 9- MARIA COLL NIETO, 6:10.71, 10- SARA MARQUES VILLARROYA, 6:13.11, 16- INMACULADA CERDÀ ALBIACH, 6:46.16, 17- MONTSERRAT ASTOR CAPAFONS, 6:46.79

400 m lliures masculí

8- MARC ÀVILA FORES, 7:02.94, 12- JOAN FERRAN BARRACHINA AÑO 7:13.97, 14- GERARD SAURA AÑO, 8:10.43

4 X 50 m estils femení

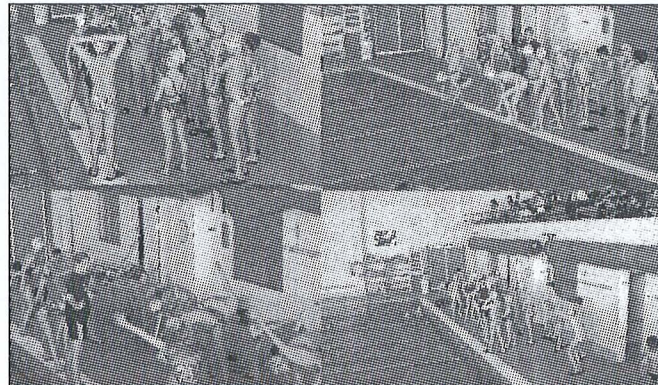
1- BENICARLÓ (A), 2:30.41, MARIA COLL NIETO, SUSANA DEL OLMO CERDÀ, PAULA SAURA MARTINEZ, RAQUEL FABREGAT ROIG

6- BENICARLÓ (B), 2:54.93, MONTSERRAT ASTOR CAPAFONS, INMACULADA CERDÀ ALBIACH, SARA MARQUES VILLARROYA, MERITXELL SOSPEDRA SENAR

4 X 50 estils masculí

5- BENICARLÓ (B), 3:13.47, MARC ÀVILA FORES, JOAN FERRAN BARRACHINA AÑO, VICENT PRATS FELIU, GUILLEM SORIANO BLASCO

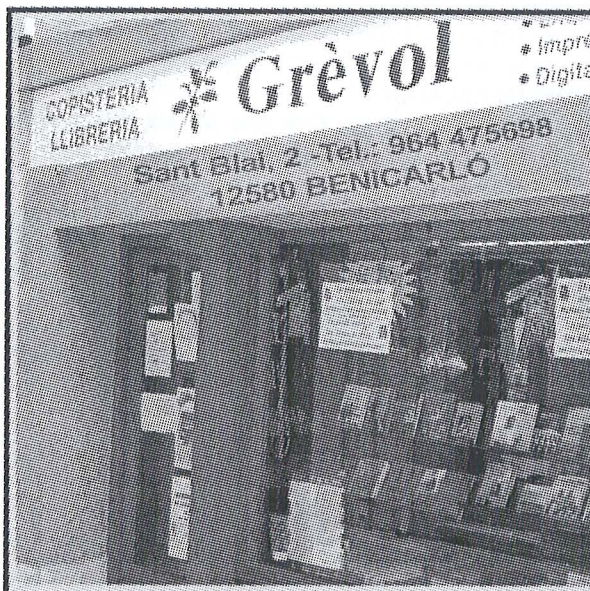
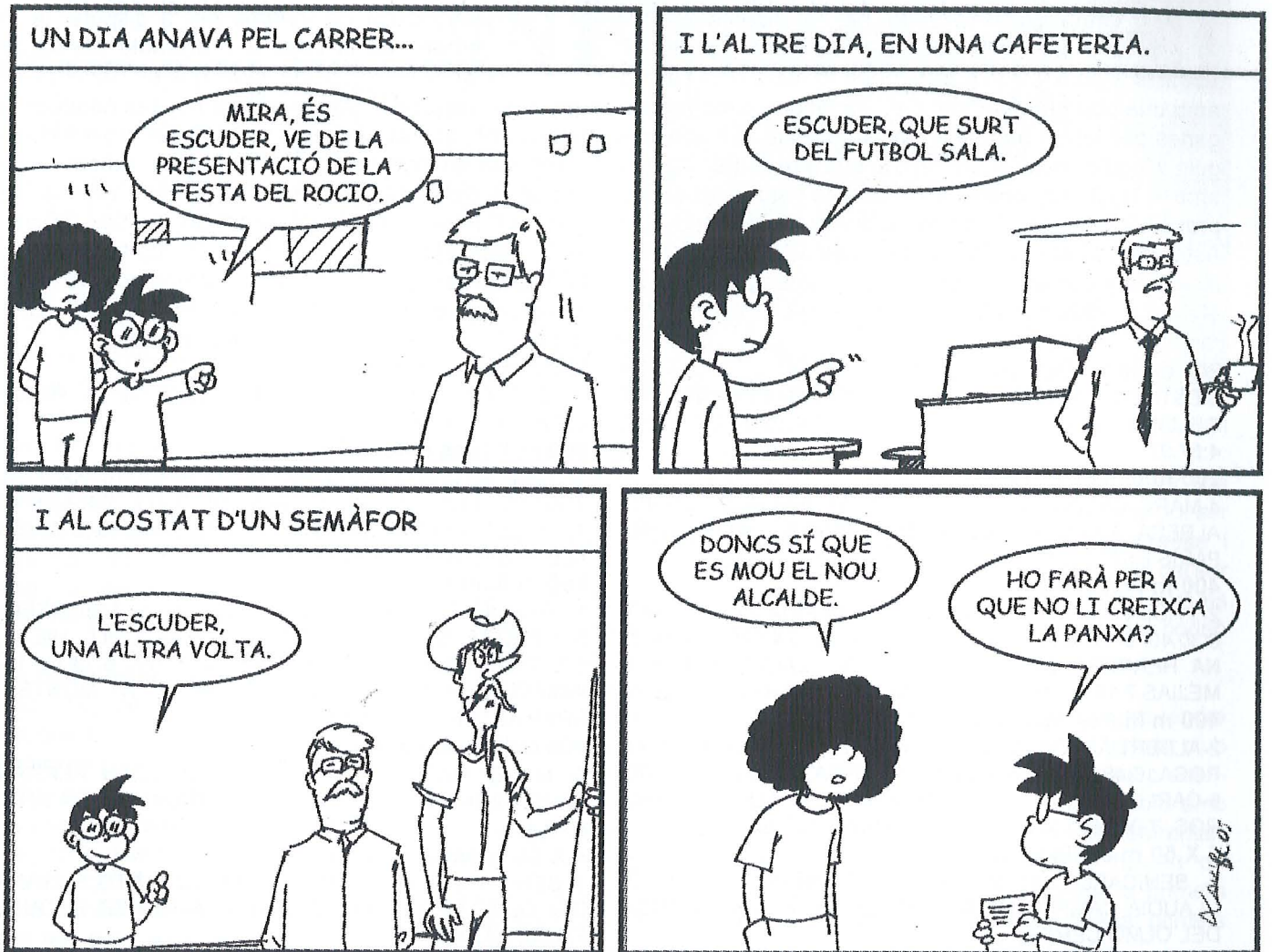
6- BENICARLÓ (C), 3:36.56, STEVEN ALLUS SALUDAS, JESUS ORTEGA MIGUEL, GERARD SAURA AÑO, JOEL

Per Xavi Burriel

Igualico igualico que el defunto de su ...

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores